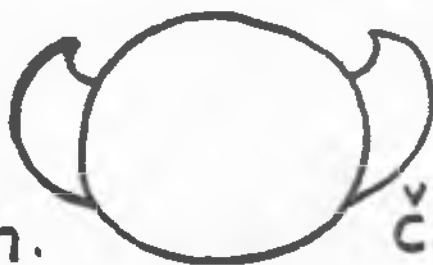

VOSÍ ŘEKY

VYDÁVA T.O. ČERNÝ

HAVRAN

Protivín.

č. 43.

VANOCE - 1992

Vánoce to čarovné, kouzelné slovo. Máš chuť - jsi li duše romantická oddat se všemu, co je s tím spjaté. Zářivé stromky - doufání, že sníh napadá právě na Štědrej večer. Kouzlo a vůně jmelí, toho tajemného druhu Vánoc se mísí s vůní různých pamlsků. Vždy v tyto dny sváteční vem tornu a vydej se výš do lesů nad město. Zapal oheň a pak v klidu projdi svůj rok. Vzpomeň na staré kamarády, na staré campy na - staré Šumavě. Slib si že budeš dodržovat staré trempske zvyky a že se nenecháš stáhnout rukou masnáka do jeho sítí. V lese je krásně. Zapal si cigaretu a nech se unášet kouzlem Vánoc. Pomalu se rozpadal sníh. Jsou V A N O C E ...

V roce poslední

Den tiše chumelí
v šerosvitu šepotavých hvězd
chvíle propadá sítím času
do sklenky radost nalévá
úderem zvonu
dvanáckrát sečteš přípitky
a škvírou pode dveřmi
tiše a nehlučně
vohází Nový rok
v světelném kuželu okamžiku
aby s cinknutím skleničky
odnesl minulost
i s naší dobrých předsevzetí

Hanka-T.O. Zlatá kotva

Jmelí

Jmelí bílé-je nám milé
v týchle době vánoční
naše chvíle na kempu v síle
a pak hurá na půlnoční

Pokřik

Dobrej spacák
plnej žracák
kapsu plnou
pevnej krok
správný boty
dobrou partu
přejeme Vám
celej r o k .

TOM
T.O. Černý havr:

VÁNOCE
V TROPECH.

Po štědrovečerní tábuli přišel misionář k domorodci a spráskl ruce: „Jakže, nešťastníče, ty jsi snědl svoje děti?“ — „Nu, to je vaše chyba, pane misionáře, vždyť jste Hkal, že děti mají živí rodiče!“

T.O. ČERNÝ HAVRAN

Tom Soryček
garda Shovvry Mario

Pf - 1993 -

Polovička

Žit ✱

Betlém Spacir

NA

VÁNOCE

VEČER...

Je to potíže. Psát nějakou povídku o vánocích či Štědrém večeru. Samozřejmě, že tam musí patřit závěje sněhu, ozdobený stromek, hladové srnky, mráz i vypečená vánočka s hrnkem vonícího grogu. To je vymrskaná půda, kde to furt brát? To je jako když chcete na zamrzlý řece trhat v prosinci červený jahody. Ale když se člověk zahloubá do těch vánoc, co už jsou pryč tak nějaká ta vzpomínka se přece jen splaší...

Tehdá u nás dole sníh neležel, vždycky přes noc ho trochu napadlo, ale to zase shltlo slunce co se přehouplo přes hřebeny bukovejch hor. Lidé toužebně hleděli k obloze a modlili se za nějakou tu vločku. Vánoce zase jsou na spadnutí a k nim přece patří sněhová nádhera, tak jako na pohledech co maloval pan Lada. Ale tady nahoře u Volar bylo sněhu dost a dost. Vrchol Bobíka ozařovalo slunce a k tomu drobně sněžilo. Obtížení vlhkejma torna-ma a bolavejma nohama jsme se vraceli s kamarádem Máriem z drsný štreky po Medvědí stezce přes Černej kříž. Na hřebenech bylo půl metru nadejchaný nádhery a chůze nám dávala zabrat. Ve vlaku jsme k radosti průvodčího roztáli a už se těšili na večerní hospůdku kde doplníme potřebné kalorie. Nocleh jsme měli vyhlédnutý v jedné luční stodole co jsou v pláních kol šumavskýho města. Starej přednosta nám doporučil s úsměvem hospůdku kus dál "U lípy". Moc hostů v ní nesedělo. I hospodský se na nás usmál a šel rozsvítit vánoční stromek na stolku vedle svého pultu. Usmála se na nás i společnost tří starších kmetů a hned nás zvala ke svému stolu.

Je to pravda, o vánocích a možná ještě chvíli po nich jsou lidé na sebe nějak hodnější a jdou k sobě. Von už i Klostermanovo hajný Vavruch, který celej rok honil a pronásledoval bavorský pytláky v šumavskéj pustině měl vo vánocích srdce z másla. Dědove se drželi pravidla a za chvíli se na ubruse kouřilo z hrnků. Měli jsme štěstí, že všioi tři co by šumavští starousedlíci nám vyprávěli o dávných vánocích, o krutých zimách i pašerácích

Dědek v lesáckým vobleku začal vyprávět o tom jak v dřívějších časech dávali bohatí sedláci do krmelců na Štědrej večer pochoutky, cukroví, ovoce pro zvěř. Chudina je chodila zase po jejich odchodě vybírat, hlavně kluci. Nerad vzpomíná na ten Štědrej večer, kdy se chytil do nastražených želez který zde nastrčil jeden šelma sedlák. To bylo pláče na "Hod boží".

Vyprávění druhýho kmeta bylo sice trochu smutný, ale o to zajímavější, kdo z vás může říct že se setkal někdy se strážcem hrobů na hřbitově Olšanském. Vzpomínal, že o vánocích byl hřbitov ozařen mnoha stromky. Největší jedlí měl pry voják co se zabil pádem z koně na kámen. Ten pry dlouhá léta ležel na jeho hrobě. Přidal, že když na Štědrej večer si vezme hrobník prkno z rakve ve kterém je díra po suku-dívá se jím když zvoní na půlnoční mši-vidí pry chodit po hřbitově všechny duše zemřelých.

Na jinou strunu nám zahrál další vyprávěč který byl v tomto kraji před mnoha lety, pry obávaný lovec zmijí. Na svazích hory Stožec jich pry nalovil a dodal do Prahy za rok až patnáct set. Hada s klikatou čarou chytil i o vánocích. Zmije vylezla za sluncem ze svého brlohu. Dnes je hadů málo, co dělat-dodal.

K vyprávění se přidal i hospodský, kterej o vánocích nejraději šel svojí pašeráckou cestu přes hraniční hory, kde bylo někdy i dva metry sněhu. Stávalo se, že mnohého zbloudilého pašeráka našli, až když jarní slunce poručilo zimně.

Poslouchalo se dobře vyprávění starejch šumaváků, ale nás čekala voňavá luční zasněžená stodola v pláních. Na cestu nám svítil Orion a na samotách štěkal pes-nebo, že by vlk. Když jsme uléhali byl již vlastně Štědrej den.

TIK - TAK - TIK - TAK

Bob Hurikán

000000000000000000000000

„Kamarádi, ohle! v kruhu traská a ožívuje vzpomínky, tak vám něco povím: poslouchejte! zšeřelá hospůdka starého Řezby, prožívá svůj sobotní večer. U dlouhých stolů seděli domorodci i trempové, svorně vedli sebe a dívali se do studeného moku karmazí Řezby. Kytara zmlkla a stará parta z doli Obrů měla šertovinu, Běža Ůhoř, staréj spítka, jinak výborný a poctivý majitel řeznictví, seděl na konci stolu a s nikým nemluvil.

A teno si právě vyníedli za svoji obet.

„Bóžo“, táhle zvolal JOE, pojd' si k nám sednout, stará ztroucnivělá palubo!

„Dejte mi pokoj,“ odsekl Běža, mávl rukou a pokračoval: „Jsem namíchnutej“.

„Ale přeci nám to neuděláš, pojd' nás rozsoudit!“ lákal Franta Bóžu. - „Co zas máte mezi sebou?“ a Běža již přisedával. „No, tak, co je škautá?“

„Ale, tádynlec Perry říká, že zná cmlapa, který plnou čtvrt hodinu vydrží stát pod hodinama, podle kyvadla ukazovat prstem a říkat, „tik-tak, tik-tak“ a my zase říkáme, že není na světě člověka, který by to dokázal!“

„Vy holobrádkové, dyk to nic není,“ s opovržením procedil skrz zuby Běža.

„Jo, jen si nemysli,“ pravili všioci sborem.

„Já vám to ukáži sám a třeba hned!“

„Kam se hrabeš!“ nacukával kořist na udici lišák Barča.

„Tak se vsaďte, mě dáte lánev vína, když to vydržíinn půl hodiny, cha, cha, ale třeba tejdén to vydržím, vy grinhorní a vo tle celej tejdén! - !

„No, Bóžo, stačí půl hodiny a když pronraješ, tak...“

„Tak dám třicet piv a zítra kus říákoty“ skočil do řeči brendymu Běža. „Tak dobře“ a parta si s Běžou plácla.

Joe přinesl židli pod visací hodiny, Běža na ní vylezl a již se hotovil začít, když Barča mu ještě pravil: „Tik tak budeš dělat půl hodiny a nesmíš nic jiného vyřknout ani se otočit, jen prstem ukazovat a hledět na ciferník.

„To víš, že jo!“ a Běža začal silným monotoním hlasem provádět sázku. Jeho tik-tak, tik-tak se ozývalo krčmou zatímco Gaston unáněl pro jeho drahou polovičku.

Celý udýchnaný přilétl k paní, že se její manžel zbláznil že stojí na židli a říká tik-tak, tik-tak, tik-tak.

Paní hned unáněla do nospůdky. Otevřela dveře-a skutečně táta se jí zblázněl-ticho jako v hrobě a jen tik-tak, tik tak a hýbání Boží přerušovalo klid dlouhého lokálu.

„Táto co blázníš, pojd' domů!“ Ale táta, pamětiv sázky, se vůbec neotočil, jen nohou dával najevo, aby jej nechala.

„Za chvíli paní stáia ve dveřích se starým strážmistrem. Strážmistr přitáhl řemen u pušky a chytil Běžu za ruku,

a strhl jej ze židle a pravil: „Vzpamatujou se, pane Ůhoř, vzpamatujou!“ Paní zatím pláčie líbala svého muže.

„Krucifix, proč mě nenecháte!“-osopil se Běža na dvojici. Chudák strážmistr nevěděl co se děje. Pak zařval: Pánové,

brnkněte do Choteraz pro košatínu, dyk von se zbláznil!“ Brendík slzel smíchy a vyrážel: „JE-ŽIŠ, cha, cha, mar-já,

jáá se zblázním dyt-je-to, pane, str-ážmistr, sá-zka, cha.. cna, cha, chachachacha... ! !

Paní se strašně zadívala na svého muže, nevědic, jestli se má smát, či plakat. Ten se zatím řehtal se starým strážmistrem na celé kolo.

Dopisy Z AMERIKY

Pepu Hucka jsme všichni dobře znali. Skaut /majitel tří orlích per/ hudebník ať již jako hráč na pětistruné banjo, či jako skladatel trempske písne viz: Tramp top ten- únor- 1971-časopis Trep- tehda jako Čingašgug z Velké želvy Protivín uvádí písničku a svou prvotinu Samoten. Jako tremp jezdil rád na Blanici a v soukromí četl Foglara a Setona. Najednou zmizel a rudoši se mohli zbláznit. Jak vše bylo dál, už bude Josef vyprávět sám...

*****

Léto 1992-state of Massachusetts-USA

Kamarádi, rozhodl jsem se vám napsat něco o svém životě, něco co nebylo možno projít hraniční cenzurou před několika lety. Časy se však změnily a není nic lepšího, než si říct věci na plnou hubu, tak jako kdysi naši dědové za starého Masaryka. - Vyprávění je věnováno všem, kdo mají poctivé srdce, čistý rozum a smysl pro spravedlnost. Všem skautům a trempům tak jako je zná české nebe-těm kteří nikdy neohnuli hřbet za kus lepšího žvance, aby se jim takzvaně žilo lépe, ale hrdě přečkali dobu TEMNA a šlapali svou stezku vzhůru do hor, kde nebe je modré... daleko od té zaprodané samozvané Civilizace, v dál kde hlahol přihloupelých transparentů s hlavami Zlatejoh Telat pro uctívání ještě nepronikl.

Bolševikům odzvonilo a Bůh buď za to pochválen. Smekám klobouk jen před těmi komunisty, kteří zemřeli za svou myšlenku, která byla pro ně svatá. Ale na ty, kteří se jí lstivě zmocnili a postavili na krvi druhých své tučné živobytí, na ty platí jen jedno: "Hell with em". Pankrác, svrab a neštovice. A jak můj nebožtík otec říkával-"dlouhej bič a malej dvůr" na ty, jejichž heslem bylo-- "zlo, podvod a nenávisť. Na otázku "Bolševik" a celé této zaprodané chátry chci podotknout jen to, že dělat si nárok na svobodné myšlení lidí a okrást je tak o jejich nejpřirozenější lidské právo je ten největší hřích, kterého se jakýkoliv systém kdy dopustil na svém vlastním národě.

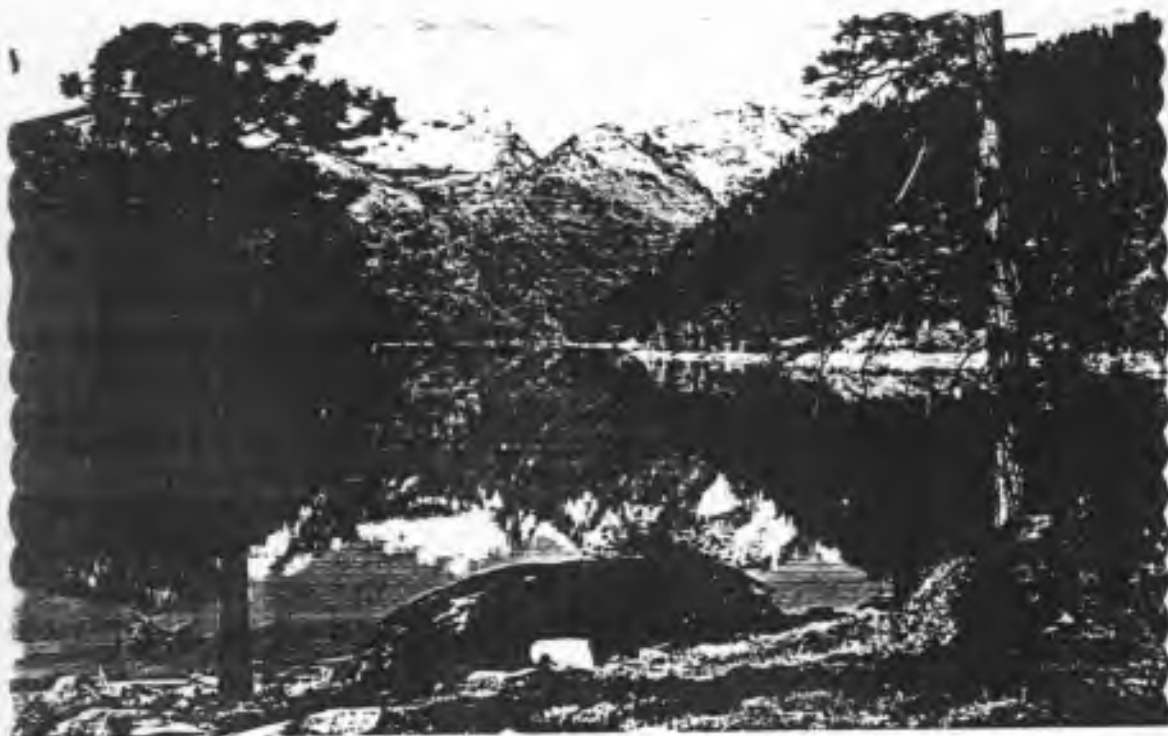
Před českou vládou s Havlem, sme - kám spolu s celým světem. Poprvé v dějinách lidské historie se zlo odplatilo dobrem. Mr. Havel velkoryse odpustil a dal všem stejné právo na život a sebeurčení. A jestli si tohle ti Rudí Psi neuvědomují a snaží se zase urvat na co přijdou, pak věřím, že teprve potom přijde ta pravá revoluce.

Myslím, že po deseti letech v Severní Americe a po těch změnách u Vás doma nadešel čas, kdy i moje pravda by se měla zvažovat mezi všemi, kdo si jí zaslouží slyšet.

- Nuže tedy - kamarádi- trempové a skauti. Trochu jsem se rozpovídal, ale tak to již je. Váš starý kamarád kterého Skalisté hory pojmenovaly po svém - Rusty Fox - bude odvíjet nit své krátké historie v daleké zemi, za Velkou Louží na Vaši žádost. - Začneme tedy od začátku, deset let to nazpět. Jak to vlastně bylo na konci zimy toho 82 roku. Příště začínáme.

210
Rusty
1/21

Lake Como in the Bitterroot Range, Montana

Jedno z mnoha míst, neporušených kde stále dýchá "indian spirit". Stromy vonící pryskyřicí tě uspí každý večer, nedozírné dálky tě volají, poznáš mnoho krásného a vítr stále zpívá tu naši píseň... Myslím, že jen hrstka Američanů, ale valná většina českých trampů by dokázala pochopit poslání těchto panenských míst.

TOM ..... Š U M A V S K Ý   K R Á L ..... sbírka
pivní poezie

Mrazivé ráno a slunce svítí
na celej vospalej dnešní den
probdělá noc a dost bylo pití
raději sbalit se a táhnout ven.

Kolikrát do roka, kolikrát v týdnu
seděl jsi u stolu přemýšlel, bděl
domovem druhým byla ti knajpa
dokud jsi v kapse korunu měl.

Bez sněhu, příroda jako by spala
nepřečteš na zemi, co by jsi chtěl
vidíš jen flek, kde hospoda stála
kolikrát do roka rád si jí měl.

Zas znovu zasedneš někde s trempíři
ať u vohně, u stolu či uprostřed skal
pak starosti shodiš, nic tě netíží
zas budeš na pár chvil Šumavskej kráčí

HAVRAN
RADI

Před vstupem do spacího pytle se laskavě račte zout!

Ať se stane cokoliv, je největším nesmyslem ztráct hlavu a propadat panice.

Směr BLANICE

Spící hvězda-Minnetaki
Nevada i osada Thera
na Vosí řeku zas razí
to zas bude mela.

Šlapou kolem Husince
dál a dál proti proudu
podzim vládu začal již
i u Šunkovo proudů.

U Zlatokopa již oheň
těžko hořet bude
trempa třeba hned ničit
hlásí Práve Rudé.

Pozor dát si musíme
na ty bílé bločky
to ať raděj napadnou
na nás sinní vločky.

Zničit však se nedáme
na Vosí řeku jeden
u Ringa zní domluva
trempovat vždy budem.

Přes pláň a přes lesy
letí ku Praze hlas
ten kdo trempa rád ničí
sám si zláme vaz
a vezme ho sám das...

Tato hobová rýmovačka vznikla z důvodu našeho setkání s kamarády z píseckých osad, Thera, Nevada a Spící hvězda. Takové setkání bylo vždy zárukou dobrého pobavení a zavzpomínání na staré časy. - Bouda na campu Zlatokop již dávno vzala za své. Střecha se propadla, stěny jsou s ná díra a kopřiva dokonala své dílo. Velká škoda této chýše na břehu řeky pod Kratušínem. Byl to vždy dobrý úkryt před nepohodou která zastihla poutníka na štrece od Zbytin dolů na jezero. - Tehdáž nám poskytla přístřeší již v dřívějším čase objevená hospůdka "u Kvaltovky" v Drslavicích. Znovu osidlujeme starou dobrou camp pod skálou u zábrábského mlýna a vzpomínáme na staré příhody z trempskeho osidlování zdejších lokalit. Řeka je zde stále krásná.

Něco nás táhne i do nebezpečných míst v okolí Jeleních vrchů. Hraniční pás ne stále proniká do vnitrozemí a pohraničníci otravují lidi v maskáčích a i houbaře už v Prachaticích. Riskujeme a šlapeme štreku Ovesná-Černej kříž. Náš zrak bloudí směrem k Plešnému jezeru, tam však není šance se podívat. "Snad naše trempska bota ještě vkročí na břehy posvátného šumavského jezera píše do kronik kamarád Tom. Ano, kamarádi trvalo to dlouhých dvacet let...

A znovu bouří ochozy "stadionu" ve Skalách a znovu prohráváme v našem fotbalovém mači s mužstvem Skal 3:5. Sestava: Žit, Míra, Šuma, Šlupka, Proek, Kurov, Kapka, Grizli, Votrava, Kostra, Štěně, a že večer zní ve zdejší nálevně kytar; je zbytečné dodávat.

V té době je to s potlachama na jihu špatný. Nikdo nic nepovolí a tak se dělají různé menší ohně i setkání načerno bez povolení úřadů. Je to sice i dost nebezpečné, ale co dělat... jedno takové listopadové setkání se pořádá na Hrejkovičáku, ku příležitosti srození šerifa Spící hvězdy Keňi a kamaráda Honi z T.O. Thera. Jak dopadlo se dočtete zase příště...

Čas se nezastavil a po vánočních svátcích se pomalu a jistě blížil všemi očekávaný konec roku. Zmlsaný vším co dal čas okolo svátků pokoje a míru jsme dostali spásnej nápad - pořádně si zatrampovat. Padl návrh, že tenhle předsilvestrovskej vandr si pěkně užijeme u vohně, ne v nějaké špelunce. Prostě musí to bejt pravá "kanada" se vším všady. Camp Zlatokop se na nás už jistě těšil a my na něj. - Ve vlaku kterej si to hnal nahoru do lesů Šumavy jsme se chlubilí kdo jakéj proviant veze. Ale většinou jak se něco dlouho připravuje pak to skončí opačně. To byl případ právě tohohle našeho vandru. Mrzlo, přšelo, padal sníh a chvílema vylezlo nad Libínem i slunce. Počasí právě dělaný na nějakou nepříjemnost - ta na sebe také dlouho ne nechala čekat. - .

JE DOVATEJ DĚDEK.

V Prachaticích jsme zašli za starým pardem Hejkalem. Chvilí jsme s ním povídalí a na "Poště" koupilí proviant. Už cikání v ulicích města na nás drze pokřikovali, ale to nejhorší nás právě čekalo. Kde se vzal, tu se vzal stál u nás starej dědeček s babičkou. Ta o sobě později tvrdila, že je i ona členkou PSVB. Místo pohádkového dědečka jsme zjistilí, stojí před náma pěkně jedovatej dědek. Dědek si vzal proslov a neustále opakoval, že jsme lumpove a darmožroutí a začal nás obskakovat a tahat za řemeny uesek.

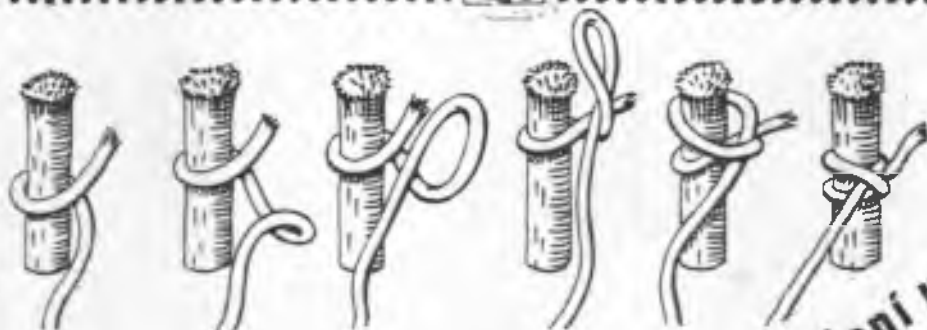
Baba "pomocnice" jistila situaci a žhavila důchodky pro patrolu VB. Přijelí, zabrzdilí smykem a samosebou nás eskortovali na jejich strážnici. Proč? - zněla naše otázka. Napadali jste pana Broma, kterej ve městě zakládá stranu a byl u partyzánů. Za chvílí bylo znát, že i policajti mají ze starýho provokatéra pěknéj vítr. Vyšetřování však začalo.

"To jste se hoší tomu dědkovi nemohli vyhnout" - káral nás náčelník policie a pokračoval: "zrovna když je dneska taková pěkná televize". Byla. V bedýnce s obrázky právě řádila "žena za pulsem". Dědek zatím řádl za oknem. Mladý strážmíst si všiml na mé bundě odznaků, skautské lilie a odznáčku - s bobrem/Klub př. J. Foglara/. Hladově mu zasvítílí oči a hned položil britce rafinovanou otázku: "Co to máte za odznaky" No, třeba ten rohatej s tím pesem - a ukazoval na skautskou lilii. - Byla řada na mně. Ale, to je odznak kynologů, proto je tam ten pes. - No, dobrá. Ale co ten s tím bobrem? To, je znak chovatelů nutrií". - Ještě prohodil něco ve smyslu - jak můžeme takový svinstvo pěstovat. Radějí te sundejte - kdyby přišel a všiml si toho náš velitel, tak by si mohl myslet, že jsou to nějaký skautský odznaky a zabavil by vám je. - Jedovatej dědek zatím došel domů pro medaile a řády a řádl na chodníku před strážnicí. Ještě že se toho nedožil soudruh Gottwald - bylo slyšet z venčí. Hoší od NB vidělí o co vlastně běží - dali nám klid a odebrali se k poradě. - Rozsudek zněl: okamžité vyhoštění z města Prachatic a jeho okolí. Také vše musí oznámit na "Komis" do Protivína.

Novoroční dárek v hodnotě 500 Kčs nám nadělila trestní komise ve městě. Její šéf Hrdina nás varoval: "Nechci vás už vidět na zastávce nebo nádraží žádný trempování nebude... za týden jsme jekí do terénu zas.

dle kronik T.O. Minnetaki

LODNÍ SMYČKA

Lodní smyčka je velmi jednoduchá a přitom naprosto spolehlivá. Používá se nejčastěji k připevňování lana ke kúlům. Čím se provaz více napíná, tím je uzel pevnější.

Koho by nás kdy napadlo, když jsme se probíjeli sněhovou záplavou v lesích v okolí hradu Hus o velikonočních předlonského roku, že o pár měsíců již nebude Říša mezi náma. Kdo by si pomyslel, že při potlachu na Rybárně několik kamarádů zakřičí do jisker rozhořivajícího ohně "AHOJ ŘÍŠO" Pak nadešel ten smutný den na protivínském hřbitově, kde jsme se s kamarádem rozloučili. Vánoce jsou svátky radosti, ale i vzpomínka na dobrého kamaráda sem jistě patří. Ahoj tam na nebeských pláních...

Říša ..... O S V A T Ě M ..... Říčky - 1991

Někdo vzývá Budhu Kršnu někdo pána Ježíše
ten se modlí v kleče v sedě onen leze po bříše
každý tvrdí, že jen jeho víra hory přenáší
kdo se modlí neumírá ostatní ON nespasí.

Jeden rouche rozedral si, sype hlavu popelem
druhý zachránit chce duši-udělat kříž nad tělem
A tihletí nevěřící přijdou rovnou do pekla
aby se tam jejich hříšná duše horkem roztekla.

Povídal mi tuhle jeden
co by se rád světcem stal
jak se na to přesně musí
abych si duši zachoval
Žádný pití, žádnou lásku
a když tak jenom k Ježíši
že když přijde pokušení
ON mou touhu utiší.

Já si říkám milej zlatej
zač by potom život stál
já nechtěl bejt nikdy svatej
rád jsem pil a miloval
než se plazit po kolenou
po zadku či po bříše
nevyznávám Budhu Kršnu
ani pána Ježíše.

Nač by mi pak byli v ráji bezpohlavní andělé
lepší jsou ti co ji mají a jsou správně při těle
a jestli až jednou zhebnu, pak sebere mě rohatej
nebojím se horka v pekle-já rád chodím nahatej.

.....

Junácká odborka - Šumavský vlk- se plní 2-3 roky. Možná i námět pro vandry.

1. Vystoupit na 20 šumavských vrcholů vyšších než 1000. Povinný je Javor Trístoličník, Boubín, Březník.
  2. Vystoupit na 5 šumav. vrcholů v zimě.
  3. 5 x přespat pod širákem.
  4. Navštívit prameny 3 šumavských řek.
  5. účast na zimním táboření-tři noci.
  6. Projít Schwarzenberský kanál.
  7. Projít i Vchynicko-tetovský kanál.
  8. Navštívit Stožeckou kapli.
  9. Navštívit šest hradů, zámků, tvrzí, zřícenin na Šumavě.
  10. navštívit čtyři rezervace.
  11. Navštívit Plešné, Černé, Čertovo, Ždárcké, Prášilské jezero.
- .....

OSADA Smyk

TRAMP CLUB - Jára Husička

Spring

Strachotova 11
841 02 Bratislava

nabízí II. vydání knihy
Dějiny trampingu na
Slovensku za cenu Kčs 38,-

Silvestrovské radovánky osady T.O.SMYK .

Na chatě kamaráda Jardy Barvíře bylo veselo. Užívali jsme si bezstarostně poslední den v roce a těšili se na večer. Večer konečně začal a kapela složená i z dvou kytar, banja, tamburín a rumbakoule hlasitě vyhrávala do noci pod horou Praděd. Zlatým hřebem večera bylo pití rumu z lavouru. Když zažil, ví co je to hrůzu. - O půlnoci jsme chodili po staveních vinšovat. Pozvali jsme i pana fořta a jeho choť. Ten je známý tím, že vůbec nepije. Ale trempske písně ho tak zaujaly, že si i sem tam přihnul z lavouru a za chvíli to bylo hotové. Nejvíce mu učarovala tamburína, kterou také nechtěl dát s ruky. Potom přibral rumbakoule a těmi mlátil do tamburiny jako do bubnu. S přibývajícímí doušky jeho hra přibývala na tempu a razanci, až ta tamburinu "prokop". To bylo nářku. Druhý den jí chtěl zaplatit, ale spravila to láhev slivovice. Večer byl opět zase v "kroji" a hráli jsme i fanty. Asi nejlepší úkol dostal Long. Musel zaklepat na nejbližší stavení, kleknot do sněhu a třikrát bít hlavou o zem se slovy: "Pane Bože já jsem vůl"... Bylo tehdy pod Pradědem v Jeseníkách veselo.

*****

Víte že: Long je věštba? Letos prorokoval třem známým osobnostem z mokré čtvrti do dvou měsíců funus a všechny tři typy 100% vyšly. Mám strach, to aby nevěštil i mě, ale říká, že mě vidí a zatím nic nehrozí ani ostatním osadníkům Smyku. Dušuje se, že kdyby k tomu došlo, dá jistě předem vědět, t aby jsme vše předem stihli zapít a udělali pohřební hostinu předem. Snad k tomu nedojde.

*****

Ptá se jeden kamarád Jobka: "Tož co, jak bylo na vandru?"

Ale ani se neptej. Když jsme vysedli z vlaku na nádraží nemohli jsme najít hospodu. Když jsme šli z hospody, nemohli jsme najít zase nádraží...

vše sesmolil Olaf z T.O.Smyk

★ MIKULÁŠ .92 ★

Nejznámějším světcem měsíce prosince a možná vůbec je sv. Mikuláš. Že se již léta angažujeme do strašení dítek je známo. V družině okolo mikuláše řídá se již vystřídalो hezkých pár čertů "Bejk, Putna, Mário, ex čert Eda" i anělu "Alice, Pavla". Pan děkan vždy rád půjčil potřebné oblečení, koštelna v pivovare dodala potřebné saze a pátého prosince naše parta mohla vyrazit do poteměných ulic. - I tento rok vyrazil mikuláš v doprovodu tří čertů a anděla na svoji stezku. Čerti Jirka senior, Jirka Junior, a Tom statečně bojovali s hordami rozběsněných part dětí-světlice, bouchací kulíčky i miny různých ráží létaly vzduchem. Naše trempsko-skautská sestava vše prošla v pohodě a do svého cíle do hospůdky u sv. Václava "Nečasů" do razila celá. Zaznělo něco písniček, něco vzpomínek. Jo, anděla létos šla s úspěchem Jana.E. - Upozorňujeme čerty na letní školení pekelníků. AHOJ

Ještě jsem neviděl tolik suchejch hub jako v neděli. Tys byl v lese? Ne, v hospodě došlo ve vosm pivo.

Šunka přijde do hospody a ptá se vrchního. "Je to už někdo z těch troubů od našeho stolu? "Ne, vy jste první"-praví pelír.

Weselý Silwestern

BAR and OW

VÁNOCE - 1973 - CAMP SPÁLENEC

VÁNOCE 1992

	7	14	21	28
1	8	15	22	29
2	9	16	23	30
3	10	17	24	31
4	11	18	25	
5	12	19	26	
6	13	20	27	

AHOJ
T.O. ČERNÝ HAVRAN
PROTIVÍN

Kamenáč Bill

Volně podle
D. Stivense
kreslí J. Vyčítal

TŘEBAS BĚHÁNÍ NEMĚL RÁD O NIC VÍC NEŽ PŘEDTÍM ROZHODL SE KAMENÁČ, ŽE UDĚLÁ DÍRU DO SVĚTA A VYHRAJE VELKÉ ZÁVODY VE STAWELLU...

ŘÍKAJÍ MI GUANA JOE, JSEM PROFI, TRENER A SVOU PŘEDDÍVKU JSEM ZISKAL TÍM, ŽE VAŘIM JEŠTĚRKY NA OLEJ A TÍM PAK SUÝ BĚŽCE MASIRUJU...

OUKEY, BERU TĚ ZA TRENERA!

NEJDŘÍV PODNIKNĚM TURNÉ PO MALÝCH PŘEBORECH

ZE ZAČÁTKU MUSÍŠ BĚHAT S OLOVEM V HOLINKÁCH, ABYS NEBYL MOC RYCHLEJ A NEUTEK ZAS VLASTNÍMU STÍNU. KDYŽ BYS POTŘEBOVAL ZPOMALIT, TAK MYSLI NA TO, OČ POHODLNĚJ ŠÍ BY BYLO JET NA KONI!

NA VENKOVSKÝCH PŘEBORECH ŠLO VŠECKO UYBORNĚ, VE STAWELLU TO BYLO HORŠÍ. BILL SE SICE PROBOJOVAL DO FINALE, ALE NA PRVNÍM BĚHU I V SEMIFINÁLE BYL DRUHÝ, PĚT YARDŮ ZA SOUPEŘEM, I KOTY JEL JAK LINKA V SEŠITĚ...

AT MNE OLEMUJOU A NA NOC PODKASAJ, JESTLI NEPOSTANEM NÁTER!

AT JSEM GŘOSOVATEL, JESTLI DOSTANĚM! VSADIL JSEM NA TEBE VŠEGKY PŘAČHY A MÁM NAPAD!

NAPLESKÁM NA TEBE PĚT GALONŮ OLEJE A TERPENTÝNU!

START

AVVAJS, JAVVAJS, JAKO BYCH MĚL ZA ZADKEM TEN LESNÍ POŽAR!

A VE STEJNĚM OKAMŽIKU JOE GUANA STŘĚLIL...

... SMĚREM NA KAMENÁČŮV ZADEK, KAM MŮ PŘEDTÍM SCHOVAL DO KAPSY ŠKATVLKV SIREK, OLEJ SE VZNÍTĚ...

NO VIDIŠ, BYLS V ČÍLI DŘÍV, NEŽ SE TVŮJ STÍN V STARTOVACÍ ČARĚ STAČIL NAROVNAT. JSME BOHAČI!

TADY JSOU VAŠE VÝHRY A NECHTĚL BÝSTE V MNE PRACOVAT JAKO EXHIBITIONISTA?

GEBACKEN STEINPILZE (RAKOUSKO)

Očištěné dřívky dobře osušíme, posolíme, obalíme v hladké mouce, rozšlehaném vejci a strouhané housce a smažíme na dostatečném množství oleje. Klademe je na papírový ubrousek, po odkapání přendáme na misku a pokapeme rozehřátým máslem. Zdobíme citrónem a snítkami petrželové natě.

